सस आत्रेयः।अग्निः। अनुष्ट्रप्, ४ पङ्किः।

मनुष्वत्त्वा नि धीमहि मनुष्वत्सिमधीमहि। अग्ने मनुष्वदिङ्गरो देवान्दैवयते येज॥ ५.०२१.०१ मनुष्वत् - अस्मत्पूर्वाचार्यों मनुर्विद्वान् यथा तथा। त्वा - त्वाम्। नि धीमहे - स्थापयामः। मनुष्वत् -मनुवत्। सिमधीमहि - उद्दीपयामः। अग्ने। मनुष्वत् - मनुवत्। अङ्गिरः - अङ्गनशील। देवयते -देवकामाय। देवान्। यज - अर्चय॥१॥

त्वं हि मार्नुषे जनेऽग्ने सुप्रीत इध्यसे। सुर्चस्त्वा यन्त्यानुषक्सुजात् सिपरासुते॥ ५.०२१.०२
सुजात- शोभनजन्मोपेत। सिपरासुते- घृतयुक्तान्न। अग्ने। त्वम्। हि- खलु। मानुषे जनेमनुष्येषु। सुप्रीतः। इध्यसे- उद्दीपितोसि। त्वा- त्वाम्। सुर्चः- पात्रोपलक्षितसोमा रसाः।
आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा। यन्ति- सर्रान्त ॥२॥

त्वां विश्वें सजोषंसो देवासों दूतमंकत। सपर्यन्तस्त्वा कवे यशेषुं देवमीळते॥ ५.०२१.०३
त्वाम्। विश्वे- सर्वें। सजोषसः- समानप्रीतयः। देवासः- देवाः। दूतम्। अकत- अकुर्वन्। कवेकान्तदर्शिन्। त्वा- त्वाम्। सपर्यन्तः- परिचरन्तः। यशेषु। देवम्- द्योतनशीलम्। ईळतेस्तुवन्ति॥३॥

देवं वो देवयुज्ययाग्निमीळीत मर्त्यः।

सिद्धः शुक्र दीदिद्धृतस्य योनिमासेदः ससस्य योनिमासेदः॥ ५.०२१.०४ देवयज्यया- देवयज्ञेन। देवम्- द्योतनशीलम्। वः- त्वाम्। मर्त्यः- मनुष्यः। ईळीत-स्तोतुमर्हित। शुक्र- शुभ्र। सिमद्धः- सम्यगुद्दीपितः। दीदिहि- दीप्तो भव। ऋतस्य-प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य। ससस्य-शमयुक्तस्य। योनिम्- सदने। आसदः- उपविष्टोसि ॥४॥

